

سوره زخرف مکی است وآن هشتادو نه
آیت و هفت رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَمْدٌ ①

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③

وَلَا إِلَهَ فِي سِوَا اللَّهِ كَلِمَاتٌ لَدَيْنا الْعِلْمُ حَكِيمٌ ④

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ إِلَٰهًا رَبًّا لِّمَن قَدْ قُومًا شَرِيفِينَ ⑤

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِي فِي الْأَوَّلِينَ ⑥

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ تِجْمِي إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑦

فَأَهْلَكْنَا أَشَدًّا مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑧

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ

خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑨

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لِكُمُ الْوُجُوها سُبُلًا لَعَلَّكُمْ

بنام خدای بخشاینده مهربان .
حَمْدٌ (۱) .

قسم به کتاب واضح (۲) .

که هر آئینه ما ساختیم این کتاب را کلام
عربی بُود که شما بفهمید (۳) .

وهر آئینه این کتاب ثبت ست در لوح
محفوظ نزدیک ما هر آئینه این کتاب بلند
قدر با حکمت ست (۴) (۱) .

آیا باز داریم از شما پند را اعراض کرده
برای آن که هستیگروهی از حد رفته (۵) .

و بسیار فرستادیم پیغامبران را در پیشینیان
(۶) .

و نمی آمد بایشان هیچ پیغامبری الا باو
استهزا میکردند (۷) .

پس هلاک کردیم سخت تراز قریش را (۲)
باعتبار دست درازی و مذکور شد داستان
نخستینیان (۸) .

و اگر سوال کنی از ایشان که چه کس
بیافرید آسمان ها و زمین را البته گویند
بیافرید آنها را خدای غالب دانا (۹) .

وی آنست که ساخت برای شما زمین را

(۱) مترجم گوید قسم خوردن به چیزی برای اثبات همان چیز یا لازم آنچیز کنایت است بآنکه آنچیز خود دلیل خود است چنانکه گویند "قسم بلب میگون تو وزلف شبگون تو که تو معشوق دلربائی" والله اعلم .

(۲) یعنی عاد و ثمود که از قریش قوی تر بودند .

تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

بساط و ساخت برای شما در زمین راه ها
تا بود که شماره یابید (١٠) .

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ بِهَا فَنَنْزِلُ بِهِ لَدَةً حَيَاتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُكُمْ ﴿١١﴾

ووی آنست که فرود آورد از آسمان آب
باندازه پس زنده کردیم بآن شهر مُرده را
همچنین بر آورده خواهید شد^(١١) (١١) .

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ
مَا تَكْفُرُونَ ﴿١٢﴾

ووی آنست که بیافرید اقسام حیوانات
تمام آن و ساخت برای شما از کشتی ها
و از چهارپایان چیزی را که بر آن سوار
شوید (١٢) .

لِيَسْتَوِيَ عَلَى ظُهُورِهِمْ تَتَّقِدُونَ إِعْمَةً رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ
عَلَيْهِمْ وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا
لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

تاراست بنشینید بر پشت های مرکوب
باز یاد کنید نعمت پروردگار خود را وقتی
که راست نشستید بر آن و بگوئید پاکست
آن ذاتی که مسخر ساخت برای ما این
مرکوب را و ما نه بودیم بر آن توانا (١٣) .

وَأَنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

وهر آئینه مابسوی پروردگار خویش رجوع
کنندگانیم (١٤) .

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادٍ جُزْءًا إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

و مقرر کردند برای خدا از بندگان او اولاد
را هر آئینه آدمی ناسپاس ظاهرست (١٥) .

إِنَّمَا اتَّخَذُوا مِمَّا يَخْلُقُ بَنِينَ وَأَصْفًا مَّا يُالِبِينَ ﴿١٦﴾

آیافرا گرفت خدا از مخلوقات خود
دختران را و برگزیده است شمارا به
پسران (١٦) .

وَإِذَا ابْتِغَاهُمْ بِمَاهِرٍ رَبٌّ لِّرَبِّهِمْ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهَهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَاطِمٌ ﴿١٧﴾

و چون مژده داده شود یکی از ایشان بتولد
آنچه مثل ساخته است برای رحمن^(٢)
روی اوسیهاء گردد و او پُرازغم باشد
(١٧) .

(١) یعنی از قبور .

(٢) یعنی به تولد دختری والله اعلم .

آیا آتراکه پرورده میشود در زیور واو در صَفِ خصومت ظاهر نمی‌گردد (۱۸).

و قرار دادند فرشتگان را که آنان بندگانِ رَحْمَنِ اند زن ها آیا حاضر بودند نزدِ كِ آفرینش ایشان نوشته خواهد شد این گواهی ایشان و پرسیده خواهند شد (۱۹).

گفتند کافران اگر خواستی رَحْمَنِ پرستش نمی‌کردیم این فرشتگان را نیست ایشان را باین ادعا دانش نیستند ایشان مگر دروغ‌گو (۲۰).

آیا داده ایم ایشانرا کتابی پیش از قرآن پس ایشان بآن کتاب چنگ زنده اند (هگز) (۲۱).

بلکه گفتند هر آینه ما یافتیم پدرانِ خود را بردینی و هر آینه ما برپی ایشان راه یافتگانیم (۲۲).

و همچنین نه فرستادیم پیش از تودر هیچ دیهی ترساننده ای را مگر گفتند منعمانِ آن ده هر آینه ما یافتیم پدرانِ خود را بردینی و هر آینه ما برپی ایشان متابعت کنندگانیم (۲۳).

گفت پیغامبر آیا بر متابعتِ پدرانِ مقرر مینمائید اگر چه آورده ام بشما دینی که زیاده ترراه نمائنده است از آنچه بر آن یافتید پدرانِ خود را گفتند هر آینه ما بآنچه فرستاده شد شمارا همراهِ آن نامعتقدیم (۲۴).

پس انتقام کشیدیم از ایشان پس درنگر چگونه بود عاقبت دروغ دارانلگان (۲۵).

أَمَنْ يَنْشُرُوا فِي الْجَلِيَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ عَرْمِيَّيْنِ ⑤

وَجَعَلُوا الْمَلَكَةَ الَّتِي مِنْ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا كَلَّمْنَا سَهِدُوا
خَلْقَهُمْ سَكَّتَبَ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْلُونَ ⑥

وَقَالُوا الْوَسْءَاءَ الرَّحْمَنِ مَا عَبَدْنَاكُمْ مَا لَكُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ
إِنَّ هُمْ إِلَّا يَفْرُصُونَ ⑦

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَمُضًى بِهِمْ مُتَمَكِّنُونَ ⑧

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ
فَعَبَدْنَاهُمْ ⑨

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ
مُقْتَدُونَ ⑩

فَلِأُولَئِكَ نُرِي آيَاتِنَا وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ⑪

فَأَنْتُمْ سَامِعُونَ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ⑫

و یادکن چون گفت ابراهیم پدر خود را
و قوم خود را هر آئینه من بیزارم از آنچه
شما پرستش می کنید (٢٦) .

الآن کسی که بیافرید مرا پس هر آئینه
او هدایت خواهد کرد مرا (٢٧) .

و قرارداد خدای تعالی کلمه توحید را
سخنی باقی مانده در فرزندان او تا بگذرد که
کافران رجوع کنند^(١) (٢٨) .

بلکه بهره مند ساختیم ایشان را و پدران
ایشان را تا وقتی که آمد بدیشان دین راست
و پیغامبر ظاهر (٢٩) .

و آنگاه که آمد بدیشان دین راست گفتند
این جادوست و هر آئینه ما بدان نامعتقدانیم
(٣٠) .

و گفتند چرا فر فرستاده نه شد این قرآن
بر مردی بزرگ از اهل این دوده^(٢) (٣١) .

آیا ایشان قسمت می کنند رحمت
پروردگار ترا ما قسمت کرده ایم میان
ایشان گزرا ن ایشان را در زند گانی دنیا
و بلند مرتبه ساختیم بعض ایشان را بر
بعض تا که خدمتگذار گیرد بعض ایشان
بعضی را^(٣) و رحمت پرورد گارتو
بهرست از آنچه جمع میکنند (٣٢) .

و اگر احتمال آن نه می بود که میشوند

وَأَذَقْنَا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِسْرَاءَ وَوَعَدْنَا عِبَادَنَا نَارًا إِذْ قَالُوا وَإِنَّا لَمُتَدُونٌ ﴿٣١﴾

إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمْ لَيَسَّيْهَدِينَ ﴿٣٢﴾

وَجَعَلْنَا كَلِمَةَ تَوْفِيقِهِ فِي قُلُوبِهِمْ لَمَّا هَمَّ بِرِجْعُونِ ﴿٣٣﴾

بَلْ مَنَعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَقَّ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٤﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا بَخْرٌ زَائِرٌ كَذُوبٌ ﴿٣٥﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمِ ﴿٣٦﴾

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَنِ قَسْمَاتِنَا لَيْسَ لَهُمْ مَعِيشَةٌ فِي
السُّرُورِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُرِرًا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ غَيْرَ مَتَابِعِينَ ﴿٣٧﴾

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن

(١) یعنی انبیاء و اولیا در اولاد حضرت ابراهیم علیه السلام پیدا شدند .

(٢) یعنی یکی از متمولان مکه و طائف و الله اعلم .

(٣) یعنی بچشم حقارت نگرد و الله اعلم .

مردمان همه يك گروه البته ساختیم برای کسیکه نا معتقد ست بخدا برای خانه های ایشان سقفهای از نقره و نردبانها نیز که بر آن بالا برآیند (٣٣) .

و برای خانه های ایشان دروازه ها نیز از نقره و تخت ها که بر آن تکیه زده بنشینند (٣٤) .

ومی ساختیم تجمل بسیار، و نیست همه این مگر اندک بهره مندی زندگانی دنیا، و آخرت نزدیک پروردگارتو متقیان راست (٣٥) .

و هر که غافل شود از یاد رحمن بر گماریم برای او شیطانی پس آن شیطان او را همنشین بود (٣٦) .

و هر آئینه شیطاین باز میدارند آدمیان را از راه و آدمیان می پندارند که ایشان راه یافتگانند (٣٧) .

تا آنوقت که چون آدمی بیاید پیش ما گوید باشیطان خود ای کاش در میان من و در میان تو مسافت مشرق و مغرب بودی پس بد همنشینی تو (٣٨) .

و (گوئیم) سود نه دهد شمارا امروز از بس که ستم کرده اید آنکه شما در عذاب با هم شریک باشید (٣٩) .

(یا محمد) آیا تو میتوانی شنواییدن کران را یا راه میتوانی نمودن کوران را و آن کس را که در گمراهی ظاهرست (٤٠) .

پس اگر ازین عالم ببریم ترا پس البته ما ازین جماعت انتقام کشند گانیم (٤١) .

يَقْرَأُ بِالرَّحْمَنِ لِيُذَمِّرَهُمْ سُقُطًا مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعْلُومٍ عَلَيْهِمُ الْيَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

قُلُوبِهِمْ أَجْوَابًا وَسُرَرًا عَلِيمًا يَكُونُونَ ﴿٣٤﴾

وَنُزُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُوا الْعَالَمِينَ وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِمَنْ تَشَاءُ ﴿٣٥﴾

وَمَنْ يَعْصِ عَنْ وَكْرِ الرَّحْمَنِ يَقْبِضْ لَهُ سَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

وَأَنَّهُمْ لَصَادِقُونَ وَالرَّحْمَنِ السَّيِّئِينَ وَيَعْبُدُونَ أَكْثَمُ مِمَّنْ هَدَوْا ﴿٣٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَأَا قَالَ لَيْدَتِ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْبَشَرَيْنِ فَيَسَّ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾

وَلَنْ يَفْعَلَهُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَكْثَرِنِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

وَإِنَّمَا نَذْهَبُ بِكَ فَأَتَاكُم بِمَنْ مَنَّعْتُمُونَ ﴿٤١﴾

یا اینست که بنمائیم ترا آنچه وعده دادیم
بایشان پس هرآئینه ما برایشان توانا ایم
(٤٢) .

پس چنگ زن بآنچه وحی فرستاده شد
بسوی تو هرآئینه تو بر راه راستی (٤٣) .
وهرآئینه قرآن پندست ترا و قوم ترا
و شما سوال کرده خواهید شد (٤٤) .

و پسر احوال آنانکه فرستاده بودیم پیش
از تو از پیغامبران خود آیا قرارداده بودیم
بجز خدا معبودان دیگر که پرستش کرده
شود آنها را (٤٥) .

وهرآئینه فرستادیم موسی را به نشانه های
خود بسوی فرعون و اشراف قوم او پس
گفت هرآئینه من پیغامبر پروردگار
عالمهایم (٤٦) .

پس آن هنگام که آمد به ایشان بانسانه های
ما نا گهان بآن نشانه های خندیدند (٤٧) .

و نه می نمودیم بایشان هیچ نشانه
مگروی بزرگ تربود از قرین خود و گرفتار
کردیم ایشانرا به عقوبت بود که ایشان
رجوع کنند (٤٨) .

و گفتند ای جادوگر دعا کن برای
ما پروردگار خود را به عهده ای که با
تو دارد هرآئینه ما راه یافتگانیم^(١) (٤٩) .

پس آنهنگام که دور کردیم از ایشان عقوبت
را ناگهان ایشان عهد می شکنند (٥٠) .

أَوْتَرِكُكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلِيمٌ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٢٥﴾

فَأَسْمِعْكَ بِالَّذِي أَوْعَىٰ إِلَيْكَ إِنْكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾

وَأِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٢٧﴾

وَسَأَلْنَا مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ دُونِ أُولَٰئِكَ أَنْ أَجْعَلْ لَهُمْ
دُونَ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٢٨﴾

وَلَمَّا أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَآلِهِ
فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

وَأَنزَلْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِ الْإِلَهِ الْكَبِيرِ مِنْ أَسْفَلِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَنَهُمُ الرَّجْمُونَ ﴿٣١﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ
إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

فَلَمَّا كَفَّتْ نَفْسُهُمْ عَنِ الْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَلْعَنُونَ ﴿٣٣﴾

(١) یعنی مسلمان شویم .

وآزاداد فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم من آیا نیست برای من پادشاهی مصر و این جویها می‌رود از زیر کوشک من آیا نمی بینید (۵۱) .

(نی) بلکه من بهترم ازین شخص که وی خوارست و نزدیک نیست که سخن واضح گوید (۱) (۵۲) .

پس چرا فرود آورده نه شد برین شخص دست بندهائی از زر یا چرا نیامدند همراه او فرشتگان مجتمع شده (۵۳) .

پس بی عقل کرد قوم خود را پس قبول کردند فرمان او را هر آئینه ایشان بودند گروه فاسق (۵۴) .

پس آن هنگام که بخشیم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق ساختیم ایشانرا همه یکجا (۵۵) .

پس ساختیم ایشانرا پیش رو و داستانی برای آیندگان (۵۶) .

و آنگاه (۲) که داستان زده شد به پسر مریم نا گهان قوم توازین داستان بخوشوقتی آواز بلند می کنند (۵۷) .

و گفتند آیا معبودان مابترند یا عیسی، آن

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ
وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

أَمْ آخِرِينَ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ تَقُولُونَ لَوْلَا يَأْتِينَنَا
﴿٥٢﴾

قَالُوا أَلَيْسَ عَلَيْهِ آيَاتُ مِنْ رَبِّهِ فَأَجْمَعَهُمْ بَيْنَهُ
وَكَتَبَ عَلَيْهِمْ الْقُرْآنَ فَتُورَهُمْ ﴿٥٣﴾

فَأَسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَتَطَاوَعُوا لَهُمْ فَأَخْرَجْنَا آلَهُمْ مِمَّا
كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾

فَلَمَّا آسَفُونَا انتقمنا منهم فَأغرقهم فَأَجْمَعِينَّ
﴿٥٥﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَاقًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذْ أَقْرَبَكَ مِنْهُ يَعْتُدُونَ ﴿٥٧﴾

وَقَالُوا آلَ هَارُونَ أَكْبَرُ وَإِنَّا لَمُبْكُونَ ﴿٥٨﴾

(۱) یعنی در زبان حضرت موسی علیه السلام لکنت بود والله اعلم .

(۲) مترجم گوید براین مسئله که هیچکس غیر خدای تعالی معبود نیست مشرکان ایراد کردند که ترسایان عیسی رامی پرستند و اگر وی نیز معبود نه بود ما راضی شدیم که آله مابا عیسی باشند و گمان کردند که بحجت غالب آمدند خدای تعالی کشف شبهه فرمود والله اعلم .

فَمَقُومٌ مَّحْمُومٌ ﴿٥٨﴾

حرف نزدند باتومگر بمکابره بلکه ایشان قومی خصومت کننده اند (٥٨) .

نیست عیسیٰ مگر بنده ای که انعام کرده ایم بروی و ساختیم اورا نشانه برای بنی اسرائیل (٥٩) .

واگر میخواستیم البته قرار می دادیم بدل شما فرشتگان را که در زمین خلیفه شوند (٦٠) .

وهرآئینه عیسیٰ نشانه است قیامت را پس شبهه مکنید در قیامت (بگو یا محمد) پیروی من کنید اینست راه راست (٦١) .

وباز ندارد شمارا شیطان هرآئینه اودر حق شما دشمن ظاهرست (٦٢) .

وآنگاه که آمد عیسیٰ بامعجزه هاگفت آورده ام به شما حکمت را و آمده ام تا بیان کنم برای شما بعض آنچه اختلاف می کنید در آن پس بترسید از خدا وفرمان من برید (٦٣) .

هرآئینه خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس بپرستید اورا این ست راه راست (٦٤) .

پس اختلاف کردند جماعت ها در میان خویش پس وای آنان را که ستم کردند از عقوبتِ روزِ درد دهنده (٦٥) .

انتظار نمی کنند مگر قیامت را که بیاید بدیشان ناگهان وایشان خبردارنه باشند (٦٦) .

دوستان آنروز بعض ایشان بابعض دشمن باشند مگر پرهیزگاران (٦٧) .

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٠﴾

وَأَنَّا لَعَلُّهُ لَشَاعِرٌ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ
لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَأَتَوْهُ اللَّهُ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عِيسَىٰ ﴿٦٣﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ إِلْيَاسَ ﴿٦٥﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

أَلَّا خَلَقْنَا يَوْمَئِذٍ مِنْ بَعْضِهِمْ بَعْضًا يَخْتَفُونَ ﴿٦٧﴾

گفته شود ای بندگان من نیست هیچ ترس بر شما امروز نه شما اندوهگین شوید (٦٨) .

آن کسانی که ایمان آوردند بآیت های ما و مسلمان بودند (٦٩) .

گفته شود در آئید به بهشت شما و زنان شما خوشحال ساخته (٧٠) .

گردانیده شود برایشان کاسه های پهن از زر و کوزها نیز در بهشت باشد آنچه خواهش کنند نفس ها و لذت ببرند از دیدن او چشم ها و شما در آنجا جاویدان باشید (٧١) .

و این آن بهشت ست که عطا کرده شد شمارا بسبب آنچه عمل می کردید (٧٢) .

شماراست در آنجا میوه بسیار که از آن میخورید (٧٣) .

هر آینه گنگهاران در عذاب دوزخ جاویدان اند (٧٤) .

سست کرده نه شود از ایشان عقوبت و ایشان در آن عذاب ناامید شده خاموش باشند (٧٥) .

و ستم نکردیم بر ایشان ولیکن بودند ایشان ستمگاران (٧٦) .

و آواز دهند که ای مالک باید که بمرگ حکم کند بر ما پروردگارتو مالک گوید هر آینه شما همیشه باشندگانید (٧٧) .

هر آینه آوردیم شما سخن راست را ولیکن اکثر شما سخن راست را ناخواهانید (٧٨) .

يَعْلَمُ الْخَوَافِ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾

يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَالْكَوَابِ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا تَخْلَدُونَ ﴿٧١﴾

وَبِذَلِكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أَدْرَأْتُمْ مَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ يَخْلَدُونَ ﴿٧٤﴾

لَا يُفَعَّرُهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ ﴿٧٥﴾

وَمَا كُنَّا مُنْهَرِينَ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

وَتَادُوا إِلَيْنَا لِيَقْضِيَ عَلَيْكَ رَبُّكَ قَوْلَ إِتْمَمْتُمْ مَا كُنْتُمْ

لَقَدْ جَعَلْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَنْتُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٧﴾

أَمْ يَرْجُوا أَنْ نَأْتِيَهُم مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ ۖ

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۗ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ
يَكْتُبُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٥١﴾

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٥٢﴾

فَدَرَبُهُمْ يَوْمَئِذٍ مُّضَوًّا وَيَلْبِغُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٥٣﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ فِي الْأَرْضِ ۗ هُوَ الْوَهَّابُ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٥٤﴾

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۗ وَالَّذِي يُرْسِلُ الرُّسُلَ ﴿٥٥﴾

وَلَا إِلٰهَ إِلَّا الَّذِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ ۗ الشَّاعَةَ ۗ الْاٰمَنُ
شَهِدًا بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

آیاعزم مصمم کرده اندبرکاری پس
هرآئینه مانیز عزم مصمم کنند گانیم (٧٩) .

آیامی پندارند که مانمی شنویم رازگو
سرگوشی ایشانرا آری می شنویم
وفرستادگان ما نزدیک ایشان می نویسند
(٨٠) .

بگو اگر بفرض باشد رحمن را فرزندی
پس من نخستین عبادت کنندگان باشم
(٨١) .

پاکست پروردگار آسمان ها وزمین
خداوند عرش از آنچه بیان می کنند (٨٢) .

پس بگذار ایشان را تا درباطل بحث کنند
وبازی پیش گیرند تا آنکه ملاقات کنند بآن
روز خود که وعده داده میشود ایشان را
(٨٣) .

واوست آنکه در آسمان فرمان رواست
ودر زمین فرمان روا وواوست باحکمت
دانا (٨٤) .

وبسیار بابرکت ست آنکه اوراست
پشاهی آسمان هاوزمین وآنچه درمیان
هر دو است ونزد اوست علم قیامت
وبسوی او بازگردانیده شوید (٨٥) .

ونمی توانند آنانکه کفارپرستش می کنند
ایشان را شفاعت کردن بغیر ازخدا لیکن
کسی که گواهی راست داده باشد وایشان
میدانند^(١) (٨٦) .

(١) یعنی اهل توحید را شفاعت کنند .

وا گرسوال کنی ازایشان که کدام کس بیافرید ایشانرا البته گویند خدا آفریده است پس چگونه برگردانیده میشوند (ازعبادت خدا)(٨٧) .

وبسا دعای پیغامبر که ای پرورد گارمن هرآئینه ایشان گروهی هستند که ایمان نمی آرند (٨٨) .

پس (فرمودیم) روگردان ازایشان وبگوسلام وداع پس خواهند دانست (٨٩) .

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَقُوا لَئِنَّ اللَّهَ فَعَلَىٰ يُوعَدُونَ ﴿٨٧﴾

فَقِيلَ لَهُ رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

فَأَصْفَقْنَاهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ عَلَىٰ مَن يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

سوره دخان مکی است و آن پنجاه و نه آیت و سه رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

حَمْدٌ ﴿١﴾

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ ﴿٣﴾ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٤﴾

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ ﴿٥﴾

أَمْرَاتٍ وَعِبْدًا نَّأْتُوا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٦﴾

رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنُودُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

بنام خدای بخشاینده مهربان .
حَمْدٌ (١) .

قسم به کتاب واضح (٢) .

که هرآئینه ما فرود آوردیم این کتاب رادرشب مبارک^(١) هرآئینه ما بودیم ترساننده (٣) .

درآن شب مبارک فیصله کرده میشود هرکار باحکمت (٤) .

فرودآوردیم آنرا بوحی کردن از نزدیک خویش هرآئینه ما بودیم فرستنده^(٢) (٥) .

بسبب بخشائش از نزدیک پرورد گار توهرائینه اوست شنوادانا (٦) .

پروردگار آسمانها وزمین آنچه درمیان این هردواست اگر هستید شما یقین کننده (٧) .

(١) یعنی لیلۃ القدر .

(٢) یعنی برپیغامبر فرود آوردیم آن را .